

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Однак існує й інша безтурботність. Людина, яка відчуває повну довіру до іншої людини чи до життя також може бути безтурботною. Все, що може з ним трапитися у житті, буде для нього благодійним. Це – свідомо форма безтурботності. Безтурботність може перейти в безпечність, тобто у відсутність уваги.

Іншою формою безтурботності є байдужість, така людина байдужа до всього, вона ні про що не турбується.

Як на мене, то безтурботності дитинство поряд з люблячими батьками – це найкраща пора в житті кожної людини. Однак вже у підлітковому віці батьки мусять поступово вводити дітей в доросле життя, з його проблемами та негараздами. Доросла людина повинна відповідати за свої вчинки, нести відповідальність за себе та близьких людей. Безтурботність, яка дорівнює байдужості, межує з егоїзмом, а часто навіть з бажанням вирішувати свої проблеми за рахунок інших.

ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ БОЛОНСЬКОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ

Лесик Наталія, студ. гр. ЖТм-41

Проаналізувавши завдання та принципи Болонської Декларації ми бачимо, що ця діяльність зводиться до таких практичних кроків:

- уведення системи двохетапної вищої освіти: базової (бакалаврат) і повної (магістратура); доступ до другого етапу потребує завершення першого. Ступінь, що надається після закінчення першого етапу, визначається на європейському ринку праці як достатній рівень кваліфікації;
- уведення системи кредитних одиниць (наприклад, ECTS) як засобу підвищення мобільності студентів. Кредитні одиниці можуть діяти на всіх рівнях вищої освіти, включаючи неперервну освіту, за умови їх визнання навчальними закладами на основі принципу добровільності;
- з метою забезпечення працевлаштування випускників університетів на європейському ринку праці та підвищення конкурентоспроможності системи вищої освіти видаватимуться взаємоузгоджені й уніфіковані додатки до дипломів для введених рівнів вищої освіти, які зрозумілі, прозорі та зіставні між собою на всьому європейському (Болонському) просторі;

- стимулювання мобільності і створення умов для вільного переміщення студентів, викладачів, науковців, менеджерів освіти в межах Болонського простору;

- розвиток європейської співпраці у сфері контролю якості вищої освіти з метою напрацювання зіставних критеріїв і методологій;

- підсилення європейського виміру вищої освіти, перш за все у сферах наукових досліджень, і проектування нових, конкурентоспроможних освітніх програм.

Відомі європейські аналітики в галузі вищої освіти Гай Хог (Guy Haug) і Крістейн Таух (Christain Tauch) у своєму аналізі Болонського процесу [6] зазначили, що майбутнє цього процесу визначається двома фундаментальними принципами:

- студенти Європи повинні мати право на отримання таких освітньо-професійних рівнів, які будуть ефективно використовуватися не лише в тих країнах, де вони їх отримали, а й у всій Європі;

- головний обов'язок університетів і урядів країн Європи - вжити всіх необхідних заходів для забезпечення студентів відповідними до загальних вимог кваліфікаціями.

Фактично, декларація містить конкретний план: мета, якою є досягнення Європейського простору вищої освіти, термін виконання та програма дій. Як зауважив у своєму виступі делегат з особливих доручень Асоціації європейських університетів доктор Гай Хог, важливість Болонської декларації зумовлена і появою «зрозумілих ступеневих параметрів, що піддаються порівнянню, програм підготовки спеціалістів різного рівня кваліфікації у всіх країнах – перший ступінь має тривати не менше 3 років і чітко відповідати потребам ринку праці, системи заліків європейського зразка у всіх державах, якості підготовки європейського рівня та поліпшення вільного переміщення студентів і викладачів завдяки структурним реформам (головним чином, через усунення перешкод, що залишилися)». Адже до прийняття загальної для всіх 29 країн декларації ситуація з відмінностями національних систем освіти настільки була доволі складною, кваліфікованою деякими дослідниками як «хаос».

Отже, згідно точки зору творців декларації, утілення в життя всіх необхідних параметрів призведе до значної економії енергії та часу. Окрім того, надання студентові певного рівня компетентності – ну і звісно, уніфікованих додатків до дипломів, сприятиме виникненню конкуренції на міжнародних ринках праці. Тобто, у практичному розрізі, Болонська декларація значно підвищила мобільність освіти шляхом її реформування.

Наук. кер. – Панченко Ю. В.